

FÁRAÓ A LÉZERSZÍNHÁZBAN

VESZTEG FERENC

a gáoni kozmogóniában
a kabalista tanok forrásán
hogy a többi bátorítsa
Európával ismerkedik Fáraó
Zeusz ágyasával
Aszterión feleségével
amikor Európa
már méhében hordja Rhadamanthyszt
Zeusz harmadik fattyát
Európától
a Zeiss Universal műszert
a számtalan vetítőrendszerűt
(Super-fine)

mint az éles sebészkes
ahogy felmetszi a már beheggedt sebet
Fáraó nyitja most
alvó-szederjes ajakát
s a növekvő magány
elhagyatottság
sóvár hiány és alvadt kéz
mint tartályban a fáradt olaj
sápadt vénasszonyarcon kései szégyenpír
lassan szivárgó vénás vér
megered
olvasóba szivárog és megfagy
Fáraó kinyújtott tenyerén
a szerelem-jelentés
s acél szívéen
gyémánt eszén
szirén lelkén

mínusz tizenhét fokos dal fakad
hófehér réműlet
semmi-vész
ékköves-rideg tünemény
villámként ijesztő
hóhéri kevélység
érzéketlenség és részvétlenség
magánzó angolkór
tulajdon és nagy vagyon
Fáraó már nem hajadon
csak még csókolni nem tud
cselédforma rokolyája lágy menüettet lejt
törékeny testén
amint odaveti magát Európának
az édes ringyónak
aki hiénákkal összepaktál
hogyminden csupa ámulat legyen
ez aztán az ázsió
ez aztán a ragyogvány
kacagóbékáknak való mamaliga
mammon
fényűző Tut-Anch-Amon
te túléléd az élőket
parázna emléked
erről a bolygóról sohasem vész el
neved szent
neved örök életű
maga ellen fogad harcot
aki nem érted jár-kel
nem javadra él-hal
ujjongva esdekel
nélküled visszafekszik Csipkerózsika
a tövisbe
elhervad száz meg száz
jó szagú virág
a pór nép nem viseli igáját
szibarita elhajtja kedvenc vízpipáját

indonézia 1983 nyara

borneói vészkiárat
 sívó utóirat
 Fáraó a lézerszínházban
 a szépséges Csipkerózsikával
 mintha szíami ikrek volnának
 arcvonásaik
 testalkatuk
 szemük színe
 hajszínük: egy és ugyanaz
 csak egy régebbi frizura
 sportos öltözék
 a kedvenc színekkel
 a teljesen idegen
 mégis annyira ismerős nőn
 Európán
 aki meresztgeti szemét
 tétován áll s arra gondol
 „kellene valamit mondanunk egymásnak”
 de se a Fáraó se Európa
 szóhoz jutni nem tud
 még a lélegzetük is elakad
 csak mosolyognak
 integetnek és eltávoznak
 (a járásuk is hasonlít)
 csibepohly-hajacskaik leng a szélben
 a zsenge nőiség erjesztő
 felülről megvilágított idegenszerűsége
 egészen másként ragadja meg mégis őket
 Fáraó a durva atyai olasz
 lármás és nehézkes
 Európa a kecses csípővonalú
 testvér-hercegnő én-felem
 az igaz szerető
 a hátracsuklott combú
 eszeveszett fonákság
 út és vész
 sebten és titkon
 csak úgy legbelül-érezttében

barát volt-tal se té se tova
élettől haláltól elzárva
daczból
hogy át- meg áthassa mindkettőjüket
a kopogtató nemlét
s megijessze

Nemo contra Deum
nisi Deus ipse

elsüllyessze minden kísértésnek mocsara
avatag domborulat Európán
druidaszörnyű nyílás
lüktető-nyilalló
inas-izombütykös hermandad
hímnős háromszög alsóselyem
bónyáld maga-magadba
elegy-belegy rejtelméd
te cingár nyápic vulva szcéna
mersze-izma-nincs góg fattya
Rhadamanthysz bögyöllője
hunyorító papkucori
tudós börbitéléssel élőködő
gémorr
csappantott némbor
adj inkább valami közönségest
valódit
nemes-merev valódiatlanért cserébe
kifolyt agyú dögöt ebédre

„Jamais!” (szól Európa)

jobb és szebb a sejtelem
az egyszerűség tiszta lehetősége
meglelni a láthatatlant hánytvetetten
melyen felfogódva
fiatalos ijedségben
hosszan pihegget az álmatlan Egyetlen
ilyen tündért
ilyen táltost adj nekem

lepcsés locsperdi
 papírszagatás helyett
 üzekező foglalatosság helyett
 igazmondást selma réveteg
 mert hangzavarba kavarog
 a bölcs hallgatás is
 lézerszínházban az elnézés szelleme
 nyugalom tartja napnyugtával Európát
 tunyán lépeget
 lomhán
 fanyaran
 fáradtan
 minden írást széjjeltúr az agyában

aléltan öblöget a halálvágy
 tatárjárás a tapasztalás
 hagyma lesz holnap is
 minden hangulatot baromira pingál
 a silányság
 fertelmes szeméthalmozás
 micsoda látvány
 bomol örömeiben a barbár

balzsam postával jön a fullánkos hasonulás
 a körfutások egymásba futó közössége
 hogy Fáraó legalább szórakozzék
 s ne tengesse életét mint egy ostoba barom
 végeredményben ez lenne a földolog
 s hogy milyen magasröptű a szórakozása
 a semmittevésben elpuhulva
 gyűrű alakú csarnokban
 emberarcú gazellaként
 nézegeti magát a márványfalban

amikor megszólal a hangjelzés
 hogy foglalja el helyét
 a lézerogén kupolában
 mert kezdődik az előadás
 ebben a galaktikus multimédiában
 ahol ki-ki a tetszése szerint

színes fényzilánkokkal
vagy zöld sugárnyalámban világíthatja át magát
ibolyaillatú füstben
csillagszigetté változva
vagy fluoreszcens kendő-foszlánnyá
mint egy kietlen égitest-kelés
mely nem érzékeli se a nappalokat
se az éjszakákat .
de az évszakok évek múlását sem
hanem mint ahogy a szerencsejátékban
a páros számok
meg a páratlan számok . . .
egyensúlyra törekszik
ímgly az élelméjúség
kiegyenlítődik az ostobasággal
és semmivé válik

meggátolva a látóhatár alá vetítést
nincsen se jobbra se balra kilengés
éli világát a dolgos közepszerúség
a homo faber módszeresen kiirt minden
haszonelvűségnek ellentmondó csodát
megszüntet minden végletet
csak semmi türelmet
semmi elmélyedést
semmi alaposságot
(szerb antalt puskatussal verik agyon)
tombolva őrzöng a hűhó
megsebezve az éji csillagos égbolt
nincsen rajta üstökös
terjeng a kéjgázözön
üresjárattal növeli Európa
a közbiztonságot

illúziótlan béget a csillagnyáj
autón hajón repülön
menekül önmagától a majom
ellennapot
ellenmajmot alkot: ismeretlent
visconti-féle ludwigot

aki nem vállalja sorsát
 az utolsó pisztolylövésig steril-meddő
 se-király
 béget az istenadta embernyáj
 nincsen pásztora
 nincsen hite
 dehogyis tudja hova
 fő hogy roboghat tova

itt pedig süvít a felszín alatti huzat
 áramlik hidegen lézerogénia
 az örökös első kiadás
 mint földalattiban suhanó
 velőkgig hatoló kísértet-metró
 mint láthatatlan középkori hős
 Perzsiában
 zsákbamaczka Fáraó
 a leheletek lebernyeg-boltozatában
 kifelé és befelé vetülve egyszerre
 akár egy „világteremtő” szellem
 lobogó lángelme-materializálódás
 melynek gyakorlati fogás a módszere
 az állócsillagok felidézésének megkönnyítésére
 útmutatóul
 misztika-ismeretként s több
 epitáfiumot dédelgetve eleven

teljesen lezáró látóhatár-blende szemmel
 néz Fáraó farkasszemet Európával
 ez van most repertoáron
 ami pedi nincs
 megtalálható a fénytelenített
 érzékcsalódásban mindenütt
 létrehozandó a fázisváltozás jelensége
 nemde
 a fekete sarkitáj-panoráma
 lézer-középnap-meghajtás
 évszám-vetítő órákór
 szélességmozgás-áttétel . . .
 lezárt fedél alatt működtető Fáraó

nem tiltakozik egy kukkal sem
 az eltérítő prizmák a körcsarnokban
 a kém-kamerák
 adott szögben törik alakját
 de meg nem semmisítik
 összetevőire fel nem bontják

P. S.

Határtalan sötétség!
 Hogy nem akar vége szakadni, oszolni!
 Az emberek összebújnak, s ujjongnak örömben,
 csak Fáraó hever csendben, lustán, kiégetten,
 mint aki nem kapott jelet a cselekvésre.
 Mint az újszülött, aki még nem tud nevetni.
 Hiába igyekeznek lelkes bábák
 „cseltelenül” életre pofozni, életre gyalázni.
 Fáradt ebihal-vándor Fáraó, fejlődésképtelen embrió,
 kivénhedt múzeumi attrakció,
 amelynek már csak az apszárak, a felhők és a lég
 istennői nyújtanak oltalmat, biztos szállást.
 A nagy tömeg bőségben él, csak Fáraó koldus.
 A József Attila-i szépség koldusa.
 Valóban jegygyűjty és zavaros fejű egy fickó.
 Az emberek világosságban élnek,
 csak Fáraó homályos, lárvaeszű, cselekvésképtelen.
 A tömeg, a nép végre vig,
 csak Fáraó szomorú.
 Mindenkinek van hivatása, célja,
 otthona, családja, hazája,
 csak Fáraó számkivetett árva.
 A mérges kígyóról minczen tudomása,
 sem a vadállatról, sem a ragadozó madárról.
 Folyvást szégyenül évezredek szépsége.
 Nem ismeri a meghalás veszélyét,
 ezért fecselelheti oly bőkezűen az idejét.
 Az érzéki világ ösztöneitől elzárta magát.
 A nemekről minczen tudomása.
 Se neki a világra,
 se a világnak órá nincs szüksége.

Fáraó eddigi felbukkanásai:

- FÁRAÓ VÁLASZRA KÉSZÜL — *Híd*, 1982. április.
- MUT-EM-ENET BUKÁSA ÉS FELEMELKEDÉSE — *Képes Ifjúság*, 1982. szept. 8. (1642. szám).
- AZ ŐSZ KÖSZÖNTÉSE — *Magyar Szó*, 1982. november 7.
- VÁROM RAÓLVASÁSOD WILLIAM BUTLER YEATS — *Híd*, 1982. november.
- FÁRAÓ VÁLASZÁNAK BIZONYOS LEBEGŐ ELMOSÓDOTTSAGA — *Híd*, 1983. április.